

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1159/2024
11.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 356. став 1. тачка 3. КЗ у вези члана 355. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Снежане Стојановић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Сомбору К 633/21 од 14.02.2024. године и Кв 158/24 од 06.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.09.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Снежане Стојановић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Сомбору К 633/21 од 14.02.2024. године и Кв 158/24 од 06.03.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сомбору К 633/21 од 14.02.2024. године, у ставу првом, утврђени су трошкови кривичног поступка које је имао оштећени ББ за ангажовање пуномоћника адвоката Бранка Вукобратовића у укупном износу од 236.310,00 динара, а у ставу другом обавезан је окривљени АА да надокнади утврђене трошкове поступка које је оштећени ББ имао за ангажовање пуномоћника у поступку у новчаном износу од 236.310,00 динара, а путем пуномоћника Бранка Вукобратовића у року од 15 дана од правноснажности овог решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Сомбору Кв 158/24 од 06.03.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Снежане Стојановић изјављена дана 27.02.2024. године против решења Основног суда у Сомбору К 633/21 од 14.02.2024. године, па је потврђено решење Основног суда у Сомбору К 633/21 од 14.02.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Снежана Стојановић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 261.-267. ЗКП, са предлогом да Врховни суд у целини

преиначи побијана решења или укине другостепено решење и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је суд погрешно применио Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, које је важила у време доношења решења о трошковима кривичног поступка, а не Тарифу која је важила у време предузимања процесних радњи, када је окривљеног обавезао да плати трошкове кривичног поступка које је имао оштећени за ангажовање пуномоћника.

Чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 43 од 26.05.2023. године, која је ступила на снагу 03.06.2023. године) прописано је да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

Имајући у виду да је пресуда Основног суда у Сомбору К 633/21, којом је окривљени обавезан да оштећеном надокнади трошкове кривичног поступка постала правноснажна дана 12.01.2024. године, дакле након ступања на снагу Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 43 од 03.06.2023. године) дана 03.06.2023. године као и да су побијана решења донета након ступања на снагу исте Тарифе, првостепено решење донето је 14.02.2024. године, а другостепено решење донето је 06.03.2024. године – правилан је став нижестепених судова, да приликом одлучивања о захтеву пуномоћника оштећеног ББ за накнаду трошкова кривичног поступка треба применити Тарифу о наградама и накнадама за рад адвоката, која је важила у време доношења тих решења, а у складу са чланом 11. наведене Тарифе.

Из наведених разлога, донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**